

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 25 kwietnia 2024 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Törvényszék – Węgry) – NW (C-420/22), PQ (C-528/22)/ Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter

[Sprawy połączone C-420/22 i C-528/22 ⁽¹⁾, NW (Informacje niejawnne)]

(Odesłanie prejudycjalne – Obywatelstwo Unii Europejskiej – Artykuł 20 TFUE – Obywatel Unii, który nigdy nie skorzystał ze swobody przemieszczania się – Pobyt członka rodziny tego obywatela Unii – Zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego – Zajęcie stanowiska przez krajowy organ wyspecjalizowany – Uzasadnienie – Dostęp do akt)

(C/2024/3570)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szegedi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NW (C-420/22), PQ (C-528/22)

Druga strona postępowania: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter

Sentencja

- 1) Sprawy C-420/22 i C-528/22 zostają połączone do celów wydania wyroku.
- 2) Artykuł 20 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by organy państwa członkowskiego cofnęły dokument pobytowy lub odmówiły wydania dokumentu pobytowego obywatelowi państwa trzeciego będącemu członkiem rodziny obywatela Unii – obywateli tego państwa członkowskiego, którzy nigdy nie skorzystali ze swobody przemieszczania się – bez uprzedniego zbadania, czy między tym obywatelem państwa trzeciego a tymi obywatelami Unii istnieje stosunek zależności, który zobowiązywałby faktycznie wspomnianych obywateli Unii do opuszczenia terytorium Unii Europejskiej rozpatrywanego jako całość w celu towarzyszenia temu członkowi ich rodziny, jeżeli, po pierwsze, nie jest możliwe przyznanie temu obywatelowi państwa trzeciego prawa pobytu na podstawie innego przepisu mającego zastosowanie w tym państwie członkowskim, a po drugie, wspomniane organy posiadają informacje na temat istnienia więzi rodzinnych między danym obywatelem państwa trzeciego a tymi obywatelami Unii.
- 3) Artykuł 20 TFUE w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które zobowiązuje organy krajowe do cofnięcia lub odmowy wydania dokumentu pobytowego, ze względów bezpieczeństwa narodowego, obywatelowi państwa trzeciego, któremu może przysługiwać pochodne prawo pobytu na mocy tego artykułu, wyłącznie na podstawie pozbawionej uzasadnienia wiążącej opinii, wydanej przez organ pełniący wyspecjalizowane funkcje w zakresie bezpieczeństwa narodowego, bez dogłębnego zbadania wszystkich indywidualnych okoliczności i proporcjonalności owej decyzji o cofnięciu lub odmowie.
- 4) Ogólną zasadę dobrej administracji i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy w związku z art. 20 TFUE interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje, że w przypadku gdy decyzja o cofnięciu lub odmowie wydania dokumentu pobytowego wydana wobec obywatela państwa trzeciego, któremu może przysługiwać pochodne prawo pobytu na mocy tego art. 20, opiera się na informacjach, których ujawnienie zagrażałoby bezpieczeństwu narodowemu danego państwa członkowskiego, ten obywatel państwa trzeciego lub jego przedstawiciel mogą uzyskać dostęp do tych informacji wyłącznie po uzyskaniu upoważnienia, nie są informowani nawet o istocie względów stanowiących podstawę takich decyzji i w żadnym wypadku nie mogą wykorzystywać do celów postępowania administracyjnego lub sądowego informacji, do których uzyskali dostęp.

⁽¹⁾ Dz.U. C 451 z 28.11.2022.

- 5) Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 20 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie wymaga on, aby sąd, którego zadaniem jest kontrola zgodności z prawem opartej na informacjach niejawnych decyzji dotyczącej pobytu na podstawie tego art. 20, był uprawniony do weryfikacji zgodności z prawem nadania tym informacjom klauzuli niejawności, a także do udzielenia osobie zainteresowanej dostępu do wszystkich tych informacji, jeżeli uzna on to nadanie klauzuli niejawności za niezgodne z prawem, lub do istoty tych informacji, jeżeli uzna on nadanie tej klauzuli za zgodne z prawem. W celu zapewnienia przestrzegania prawa do obrony sąd ten powinien jednak, w stosownym przypadku, wyciągnąć konsekwencje z ewentualnej decyzji właściwych organów o niepowiadomieniu o całości lub części względów leżących u podstaw tej decyzji i odnośnych dowodów.
-